

Kort nyt fra bestyrelsesmøde

Bestyrelsen holdt et virtuelt møde onsdag den 3. februar 2021.

Træningsløbet den 4. oktober 2020 i Faksinge Skov havde 12 deltagere.

Træningsløbet den 17. oktober 2020 Sprint i Vordingborg havde god opbakning ca. 15 deltagere heriblandt en svensk familie.

Herefter begyndte Corona'en at påvirke aktiviteterne således:

VTR løb den 1. november 2020 aflyst

Klubmesterskab i Fruens Plantage aflyst

Juleløbet aflyst

Generalforsamlingen søndag den 21. februar er udskudt indtil videre.

Vinter

Heldigvis bor vi et sted i landet, hvor der utallige muligheder for at komme ud i naturen på vandreture eller løbeture. Sneen gør turen endnu smukkere og måske mere udfordrende.

Pas godt på jer selv. Vi ses forhåbentlig snart i skoven igen.

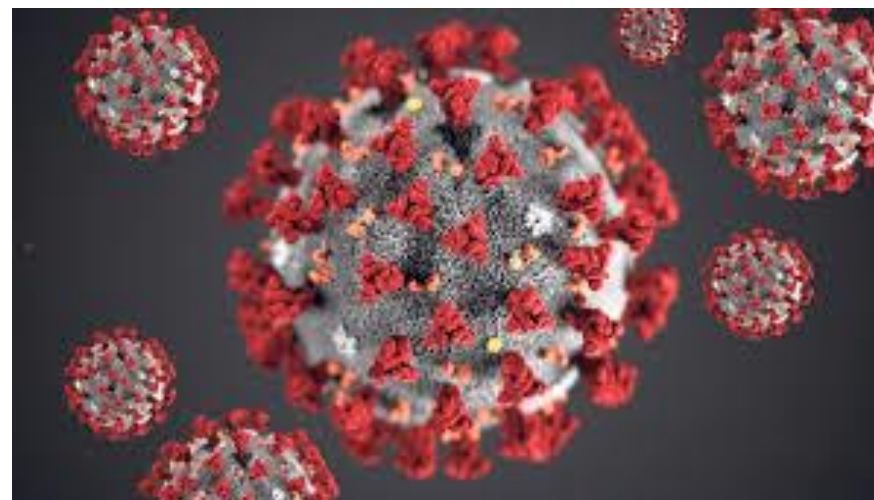

'eren

Medlemsblad
for
Orienteringsklubben
af 1963
VORDINGBORG

Februar 2021

Nummer 1

**Denne grimme fætter har begrænset O-63's aktiviteter længe nok!
Lad os håbe på bedre tider for vores sport i løbet af 2021.**

68 år med Orientering Del 2 v/Viggo Hansen

(Del 1 bragt i bragt i O-63'eren oktober 2020)

Inden vi forlader 1960'erne skal lige nævnes Nytårs- og Nattergaleløbene. Til nytårsløbene var der mødepligt!! Kl. 1000 samlet start fra Slotstorvet, post 1 i nærheden af banegården, så delstrækket skulle gå igennem Algade. Det var god PR for klubben, men hårdt for mange af deltagerne. Det var en stor fordel at være lokalkendt, banerne og kortene kunne være meget finurlige. Hvornår nytårsløbene så er stoppet, ved jeg ikke, men de barske må jo være forsvundet fra klubben!!

Nytårsløb 1. januar 1973 - Viggo giver instruktion

Nattergaleløbene var vist brødrene Gasbjergs opfindelse. Jeg mener, at det første løb var i Orebykoven i 1963 med "stævneplads" i en sandgryde ved Melbjerg Strand. Det foregik om aftenen som skumringsløb, vi havde lejrbaal og sluttede dagen og natten med at feste videre på Remkolde Mejeri, hvor brødrene havde deres barndomshjem. Det blev starten på mange spændende nattergaleløb. Det var altid aften-/skumringsløb, hvor de efterfølgende fester nogle gange først begyndte ved midnat, så det var ikke engang tidlig morgen mere, når festen sluttede. Især ét nattergaleløb har indprentet sig i historien. "MYGGELØBET" blev det senere døbt. Jeg lavede løbet på "Hovedet" af Knudshoved Odde. Start og mål lige på den anden side af Draget, fint kort, målebordsblad 1:20000, MEN det blev lige nøjagtig den junaften, hvor millioner af myg blev udklækket. Vi lavede et stort baal og ved at stå næsten inde i dette, kunne man undgå de værste myg. Elvar

Thomsen følte sig så forfulgt af myg på turen, at han løb ud i vandet, tog en dyb indånding og gemte sig under vandet, så længe han kunne holde vejret. Vi kom dog alle helskinede tilbage til Kløften og ved 0030 tiden kunne festen så begynde!!

I 1966 blev Danmarks første o-kort præsenteret. Det var Hald-kortet tegnet af brødrene Leif og Flemming Nørgaard, kort tid efter kom Peter Nielsen m.fl. på banen med vore egne kort. Jeg var også selv med til at tegne Kuske- og Orebykoven. Jeg er den lykkelige ejer af Hald-kortet, men mangler desværre det første O-63-kort samt Kuske- og Orebykoven, så hvis nogen ligger inde med disse i overskud, er jeg aftager.

I 1970 ville Elvar ikke være formand mere, så jeg overtog posten og havde denne til 1978. Indtil 1973 havde vi "klublokale" i handeleggartneriet Gammelgård ved Fuglebakken, ejet af Jens Fugl, som selv var ivrig o-løber. Især bade forholdene var meget primitive = 1 stk. KOLD bruser ude midt imellem alle planterne!! Vi havde fået installeret et fint klublokale, så klubben trivedes fint her. I 1973 var det slut med gartneri, så klubben blev indlogeret i et klasseværelse på 1. sal på Kirketorvets skole. Det var bestemt ikke ideelle forhold, men på det tidspunkt den eneste mulighed.

Hjemmeværnsløbene med "Kaffe" som banelægger kørte jo bare derud af. "Kaffe" ses til venstre på billedet. I 1973 deltog Hjemmeværnsregion VIII ved DM i terrænsport v/Viborg med et hold på 4 mand i klassen HA/OB. Konkurrencen bestod af afstandsbedømmelse, kortlæsning, håndgranatkast og 2x2 mands o-løb. Vi (undertegnede, Knud E. Nissen Maribo, Peter Nielsen Nyk. F. (ikke den Peter) og Pauli

Christiansen Holeby) vandt foran Jægerkorpset. Vi fik en stor pokal, men 4 mand kan jo ikke dele en pokal, så den forærede vi til "Kaffe", som tak for hans mange gode løb. Senere på året i 1973 blev jeg nr. 3 ved DM i Oldboys-klassen i natorientering, som blev afholdt i Åstrup-Bjerge skovene i nærheden af Hvalsø.

Den 20. februar 1975 brændte en stor del af vor møbelfabrik i Nørregade. I forbindelse med opbygningen indrettede vi nye medarbejder- og bade faciliteter, så her kunne O-63 rykke ind, da disse var færdige. Det blev også til flere gode fester her, men desværre måtte klubben ud, da firmaet lukkede i 1982.

Ellers står 1970'erne som årene, hvor vi som klub rigtig kom ud i Europa. 2x Schweiz, i 1975 og 1977, det var rigtige klubture med mange deltagere. 1977 nær Basel huskes nok særligt på grund af den megen regn. Det var regn, lyn og torden alle dage, for så den sidste dag under den afsluttende frokost at vende til det skønneste solskin. Apropos

sidste dag. Vi skulle gå til start! Dvs. 1 ½ times gang i regnvej, 1 times løb og 1 ½ times gang tilbage. Heldigvis var det lunt, men alligevel!!

I 1974 fik Danmark sin første O-Verdensmester Mona Hebo (Nørgaard), som O-63 jo havde opdraget i O-sporten. Det var også en stor dag for O-63. I 1976 skulle Mona forsvare titlen i Skotland. Tjæreborg Rejser chartertur til Inverness blev ændret til en VM O-tur, hvor Caravellen var totalt fyldt med O-løbere inkl. seks O-63'ere. Det lykkedes desværre ikke for Mona. Hun blev nr. 3 efter at have døjet med en kraftig forkølelse op til stævnet. Vi havde en fantastisk tur, var indkvarteret i Avimore og især den lokale whisky Glen Moray blev verdenskendt i Danmark herefter. På billedet ses Steen iført VM 74 T-shirt.

Indenfor terrænsporten findes forskellige mærker, guld, sølv og bronze, som kan opnås ved passende flid. Disse mærkeprøver stod Hjemmeværnsregion VIII også for at arrangere en gang imellem. "Kaffe" stod som sædvanlig for o-banerne, og det var guld-mærket, som interesserede mig mest. Hukommelsen svigter lidt her, idet jeg mener at have taget det 2 gange, men i hvert fald tog jeg det i området omkring Guldborg den 19.-20. maj 1979. Indenfor 24 timer skal man gennemføre 30 km cykelorientering, 8 km natløb, 12 km dagløb, håndgranatkast, afstandsbedømmelse og kortlæsning. Særskilt tidsbegrænsning på o-løbene. Dertil kommer 1500 m terrænløb på bane, som kan løbes en anden dag. Jeg fik guldmærket uden problemer.

I 1978 forlod jeg formandsposten, formentlig på grund af arbejdspress. Årene 1980-82 var hårde på arbejdsmarkedet, så det resulterede i firmalukning i oktober 1982. Vi kunne heldigvis selv afvikle vort firma og for mit vedkommende udviklede det sig til et meget specielt år 1983-84. Et dansk indretningsfirma havde fået en entrepris med at udføre al indretning på et sultanpalads i Brunei. Her skulle bruges et maskinsnedkeri samt én til at stå for driften. Jeg blev kontaktet, solgte maskinerne og fulgte selv med til et års hårdt arbejde, men også en kæmpe oplevelse i en helt anden kultur. Dette kan også blive en hel føljeton. Tilbage i Vordingborg i 1984 stod det klart, at min fremtid lå et andet sted end i Vordingborg, og det endte så med at blive hos HTH-Køkkener i Ølgod.

Vi købte et gammelt hus pr. 11. juni 1984 op ad den 75 ha store Ølgod Plantage, og så var orientering ligesom indenfor igen. Jeg blev hurtigt medlem af OK West, og Varde og Ølgod Plantage blev nytegnet i 1985. Forholdene for en o-klub i Ølgod lå lige for, vi kunne få gode klubforhold i Ølgod Idrætsforening (5. afd.), skov lige for døren og andre gode skovmuligheder. Ølgod IF – Orienteringsafdeling blev dannet i 1986, og vi nåede op på ca. 30 medlemmer i klubbens levetid. Ølgod By blev tegnet i 1988, Malle Plantage 1991 og Tarm Plantage i 1993. Klubben afholdt også 4 divisionsløb i Sydkredsen, to i Ølgod og to i

Tarm. Vi havde en fin økonomi, idet vi igennem en del år arrangerede motionsløb, så penge var ikke noget problem. Op igennem 90'erne kneb det med tilslutning, så omkring år 2000 var der ikke meget tilbage af klubben, men den eksisterede da stadig.

År 2000 blev et yderst skelsættende år. Først på året fik jeg konstateret prostatakræft. Du fornemmer overhovedet ikke selv at være syg, er fuldt arbejdsdygtig og kan være i absolut lige så god form som altid, men der er altså nogle prøver, som viser, at den er helt gal. I december 1999 væltede de fleste af skovene i Sønderjylland og her skulle have været afholdt DM i kort orientering i år 2000. Kort orientering dengang var, at man skulle løbe to korte baner samme dag. DM blev flyttet til Blåbjerg Plantage med OK West som arrangør. Jeg blev opfordret til at være banelægger, så sammen med Arne Nygaard fra West lavede vi banerne. DM var i august, og jeg skulle opereres i september. Det var en underlig tid

1. at være fuldt arbejdsdygtig og i god form
2. at stå foran en vanskelig operation, hvor mange anderledes tanker går igennem hovedet på én.

NÅ, men begge dele lykkedes fint, og i december var jeg i skoven igen. MEN det havde jo også resulteret i nogle tanker om, hvordan fremtiden skulle forme sig. Jeg var jo 62, havde et godt job, men arbejdede for mange timer, så det resulterede i, at jeg ville gå på efterløn i 2001 for at prøve noget nyt!!

Det nye blev så først til noget i 2002. Vi gik begge på efterløn i maj med en drøm om at realisere alt i Danmark og begynde et nyt liv i Frankrig. Campingvognen blev pakket, og vi rejste til Frankrig på et 4 måneder langt ophold. Huset blev først solgt i 2004, men vi var accepteret af de franske myndigheder, så vi var tilbage i Frankrig igen i det tidlige forår 2003 med en midlertidig base ca. 1 times kørsel nord for Toulouse.

Jeg havde jo allerede løbet en del o-løb i Frankrig og fortsatte så som medlem af en klub i byen Caussade. Et enkelt medlem kunne tale engelsk, så det gik. O-sporten i Frankrig er noget yngre end i DK, så jeg havde som H 65- løber stor fordel af mange års rutine. Jeg klarede mig næsten altid godt og vandt en hel del løb. Dog kunne man finde på at slå klasserne sammen fra H 60 og op grundet til tider få deltagere. I disse tilfælde blev det lidt sværere.

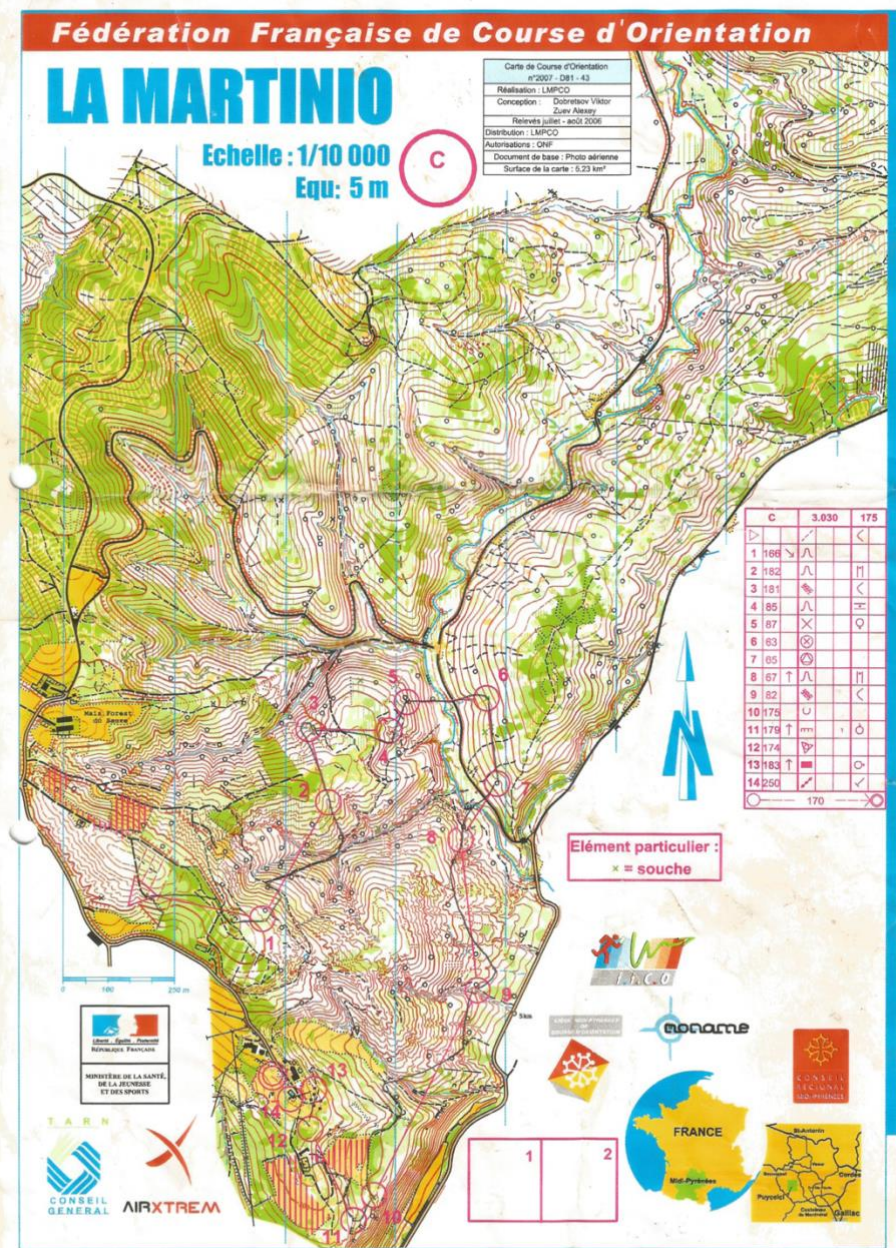
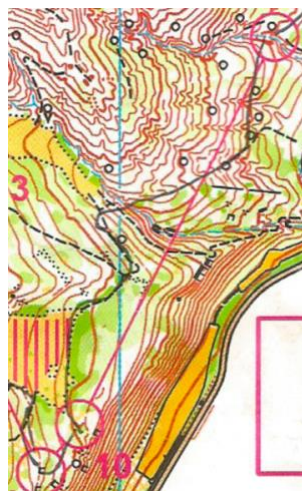
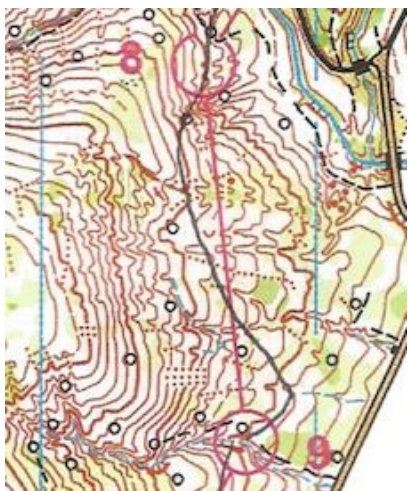
Klubberne var præget af godt kammeratskab og sammenhold. Var man til løb en søndag, så var hele dagen sat af til dette. Alle blev og spiste sammen, og alle var med til præmieoverrækkelsen, som meget tit startede med en tale af byens borgmester. Der var til de fleste løb fri starttid, når man ellers var forhåndstilmeldt. Dette var virkelig behageligt, vi skulle jo køre lidt længere til løb end i DK, så man var mere frit stillet. Kort og baner var af skiftende kvalitet, og man blev ofte stillet på ret skræppe opgaver, især i kuperet terræn.

I 2007 havde vi bygget et nyt hus i en landsby ca. 2 timer længere mod vest og nu ca. 1 ½ times kørsel nordvest for Toulouse. Jeg blev medlem af NORD i byen Nerac ca. 20 km væk, en klub med ca. 90 medlemmer, og alle talte kun fransk. Klubbens ildsjæl og træner hed Frederic Jordan, og vi blev rigtig gode venner. Hele hans liv var o-løb, han tegnede kort, arrangerede konstant løb, interesserede sig meget for præcisionsorientering (tidligere handicaporientering) og var også på det franske landshold i denne disciplin. Han tog sig meget af især ungdomsløberne, som man også til de åbne løb prioriterede højt. Jeg lavede selv adskillige træningsløb samt et enkelt åbent løb, som var et stafetløb. Kendetegnende her var også en rigtig god klubånd og godt kammeratskab. Der var i princippet o-løbsmuligheder næsten hver uge året rundt, træningsløb eller åbne o-løb. Vi skulle til tider køre lidt længere, ja det var jo så en prioritering.

Der er som tidligere nævnt o-løb, man husker bedre end andre. Nogle man klarer sig godt i og nogle, som bare er så udfordrende, så man tror det er lyv. Et par af de sidstnævnte kommer her:

Fransk Mesterskab i 2007 i H 65. Kort: **La Martinio**, 1:10000, 5 m ækvidistance

Lokalt kaldes området for O-helvede. 3030 m med 175 m stigning og 13 poster. O-mæssigt gik det rimeligt, man strækkene 8-9 og 9-10 var det rene helvede. Løb var umuligt, det var en slags kravlen!! Tiden blev 1.13.50 og i den bedste 3. del. Min kommentar til løbet var: "Hårdeste løb nogensinde". Det var virkelig o-helvede!

Det næste var i **Alaric Bjergene** ca. 40 km syd for Toulouse i 2009. Det var et 2-dages arrangement, hvor 1. etape foregik i et mergelbjergsområde. Det er nok det mest spektakulære løb, jeg nogensinde har løbet. Disse mergelbjergsformationer var helt fantastiske, men også lidt farlige at løbe i og på. Heldigvis var det fint vejr - i regnvejr tror jeg ikke løbet kunne have været gennemførligt. At sige, at det var meget svært, er en underdrivelse!

Kort 1:7500, 5 m ækv. 2520 m med 14 poster og en del bom. Tiden 1.18.43 viste sig endda at være hæderlig, men jeg var bestemt ikke tilfreds med mig selv.

Der er også nogle løb, hvor man bare føler et "kick". Løbet, banen, kortet og ens egen formåen, alt går godt, og så er resultatet mindre betydende. Et sådant løb var Fransk Mesterskab i Sprint i 2010 i byen **Figéac**.

Dvs. at mesterskaberne gjaldt kun eliteklasserne, så mit løb blev til et natløb, men det var jeg forberedt på. Kort 1:4000, 2,5 m ækv. Banen 1900 m med 13 poster, uden bom og i tiden 0.27.37. Jeg havde et rigtig godt løb. Placeringen kender jeg ikke, men nogle løb i dagslys og mange andre med lys, så det kan ikke sammenlignes.

Et lignende løb var min første bysprint i Frankrig i 2005 i byen **Lautrec**. Kort 1:4000, 5 m ækv. Banen 2710 m, 115 m stigning, 16 poster, ingen bom i tiden 0.37.12. Jeg kan ikke huske placeringen, men den var god.

I 2009 var jeg til DM Sprint i Vordingborg. Jeg havde fået lov til at hjælpe, så Peter Nielsen og undertegnede, mener jeg, udgjorde et højst kompetent starterpar denne dag. Jeg løb også min bane uden for konkurrence. Det var en stor fornøjelse.

I februar – marts 2010 tog Hanne og jeg den store tur med campingvognen Den Ibriske Halvø rundt. Først 2 x etapeløb i Portugal og senere nogle løb i Spanien. Vi nåede også Gibraltar, o-løbsmæssigt OK, vejrmæssigt koldt, vådt og blæsende.

2010 bød også på en tur til Sydafrika, hvor jeg deltog i de Sydafrikanske Mesterskaber. De foregik i et område ca. 30 km øst for Cape Town i et relativt let løbet område. Det var kun sydafrikanske borgere, som kunne vinde mesterskaber. Første dag var mellem-lang. Selvom jeg havde anskaffet mig et kompas beregnet til den sydlige halvkugle, fik jeg det af uafklarede årsager ikke med på 1. dagen, og det gik da også helt galt. Kort efter starten vidste jeg overhovedet ikke, hvor jeg var, så tiden gik bare. Efterhånden fik jeg da styr på det, og det blev til en 3. plads, dog kun 1.43 min efter vinderen. Dagen efter til klassisk lang havde jeg det rigtige kompas med, og så var der ingen slinger i valsen. Jeg fik en sikker sejr og kan vel næsten kalde mig for sydafrikansk mester for det år!!

Ude er godt, men hjemme er bedst – tiden var ved at være der til at vende tilbage til Danmark. Vi vendte tilbage til Ølgod i oktober 2014, klar til at renovere endnu et hus. Der var ingen o-klub mere. Den blev nedlagt i begyndelsen af 00'erne, så min nye klub kom til at hedde OK Esbjerg grundet en stor bekendtskabskreds der.

I 2013 blev Ølgod Plantage omdøbt til Ølgod Byskov. Skoven ejes af Varde kommune, men der er en støtteforening i Ølgod, som hedder Ølgod Byskovs Venner. Ja, hvad skete der? Fra 2016 blev jeg formand for denne forening, det smager da lidt! Ølgod Byskov er nu også omtegnet. Kortet fremstår i 1:8000 og bliver løbende revideret.

Et nyt kort Ølgod Vest i 1:5000 tegnede jeg i 2016. Dette kort indeholder en lille ny skov samt bydelen Ølgod vest og overlapper Ølgod Byskov. De øvrige gamle kort eksisterer ikke mere.

O-løb bliver det ikke til mere af. To nye knæ samt øjenproblemer giver balanceproblemer ved færden i skovbunden, og o-tur på let bane på skovveje kan jeg slet ikke forholde mig til. Jeg føler mig meget tilfreds med min nuværende status: at være med til at passe en skov, vedligeholde et o-kort, vedligeholde et Find-vej projekt, lave et træningsløb ind i mellem, hjælpe skoler og hvem der ellers er interesseret i o-sporten. Dette betyder, at det forhåbentlig bliver til mange flere år endnu end de foreløbige 68 år med orientering!

Med venlig hilsen Viggo Hansen